

VIZITĂ PASTORALĂ A PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI ÎN ZDEINDE

Sâmbătă, 28 mai / 10 iunie 2017, Preafericitul Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, a făcut o vizită pastorală în comunitatea arabă creștin ortodoxă din orașul Zdeinde din nordul Israelului, din regiunea Acra.

Această comunitate are o sfântă biserică închinată Sfântului Patrachie, episcopul Prusei. În această Sfântă Biserică, Sfânta Liturghie s-a slujit cu ocazia odovaniai Rusaliilor, care marchează trecerea a opt zile de la prima zi de sărbătoare, din duminică trecută, iar sărbătoarea Sf. Patrick a fost transferată de pe data de 19 mai, când se face pomenirea Sfântului în mod normal.

Sfânta Liturghie a fost condusă de Preafericitul Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Chiriac de Nazaret, ÎPS Arhiepiscop Aristarh de Constantina și ÎPS Mitropolit Ioachim de Helenopolis, părintele Ilie, parohul Sfintei Biserici, preoți vorbitori de limba arabă din comunitățile învecinate și diaconul Agapie. Răspunsurile la strană au fost date de corul din Acra-Ptolemais, sub îndrumarea epitropului patriarhal, Arhimandritul Filoteu, la slujbă fiind prezentă toată parohia bisericii Sfântul Patrachie.

În fața creștinilor adunați la slujbă, Preafericitul Patriarh a predicat cuvântul lui Dumnezeu, după cum urmează:

„Luminându-te cu lumină dumnezeiască, fericite Patrachie, ai defăimat învățăturile cele grele ale ritorilor, căci ca într-un cuptor fiind în apele cele fierbinți, de care nu te-ai ars,

strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!" spune cântarea bisericească.

Iubiți frați și surori întru Hristos,

Cucernici creștini,

Preasfântul, de Viață Dătătorul și Atotputernicul, singurul Dumnezeu al Treimii, de o cinstire, de o ființă și de o slavă cu Tatăl și cu Fiul, ne-a adunat pe toți în această Sfântă Biserică în numele Sfântului Sfințitului Mucenic Patrichie, episcopul Prusei, pentru a sărbători, pe de o parte, pomenirea Sfântului ocrotitor al orașului nostru Shdeide și pentru a face odovania Rusaliilor, pe de altă parte.

Sfântul Patrichie a fost arătat cu un vas al harului și al puterii luminătoare a Duhului Sfânt, prin hirotonirea sa ca episcop și prin sângele muceniei sale. Mai mult, el a devenit vestitor și părtaș la predicarea Evangheliei și la misiunea pastorală a sfinților apostoli, plini de Duhul Sfânt, a căror vestire „În tot pământul a ieșit ... , și la marginile lumii cuvintele lor.” (Psalmul 18: 4) după cum spune psalmistul.

Sfântul mare mucenic sfințit Patrichie a strălucit în timpul domniei împăratului roman Dioclețian (284-305 după Hristos). Datorită râvnei sale pentru Hristos, lucruri rele despre el au ajuns la urechea Proconsulului Iulie, care l-a chemat la el și prin diverse mijloace, a încercat să-i schimbe mintea și credința și să-l silească să se închine zeilor (idolilor). La argument lui Iulie, cum că fierbințeala apelor calde, ca providență a zeilor (idolilor), este scoasă afară și dată spre sănătatea poporului, Sfântul Patrichie a răspuns: se prea poate ca fierbințeala apelor calde să fie spre sănătatea poporului, dar prin puterea Sa, Domnul Iisus Hristos a promis două locuri, unul plin de lucruri bune, unde cei drepti găsesc odihnă, iar celălalt este întuneric și foc, și în el păcătoșii vor fi osândiți după învierea din morți.

În această mărturisire Sfântul Patrachie se bazează pe cuvintele proorocului Isaia, care zice: „viermele lor nu va muri și focul lor nu se va stinge. Și ei vor fi o sperietoare pentru toți” (Isaia 66:24). Iar Sfântul Petru spune și mai lămurit: „Iar cerurile de acum și pământul sunt ținute prin același cuvânt și păstrate pentru focul din ziua judecății și a pieirii oamenilor necredincioși” (2 Petru 3: 7).

Statornicia credinței Sfântului Patrachie a avut ca rezultat moartea sa prin tăierea capului cu sabia, laolaltă cu împreună-mucenicii Acachie, Menandros și Polyenos. Cu alte cuvinte, Părintele nostru printre sfinți Patrachie a învățat și mărturisit credința în Hristos cu îndrăzneală și curaj în fața prigonitorilor și luptătorilor împotriva „împărăției neclintite,” așa cum spune Sf. Pavel: „De aceea, fiindcă primim o împărăție neclintită, să fim mulțumitori, și așa să-I aducem lui Dumnezeu închinare plăcută, cu evlavie și cu sfială. Căci «Dumnezeul nostru este și foc mistuitor»”(Evrei 12: 28-29). Aceasta înseamnă că trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu cu frică și evlavie, pentru că Dumnezeu este un foc care arde și îl distruge pe orice om necinstitor și nelegiuit.

„Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să i se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4:24). Tocmai acest Duh Dumnezeiesc, Preasfânt a coborât din cer, în ziua Cincizecimii, și a umplut întreaga casă în care stăteau ucenicii lui Hristos. „Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt”(Fapte 2: 3-4).

Sfânta Cincizecime este începutul răspândirii învățăturii luminătoare și mântuitoare a Evangheliei de către apostoli în întreaga lume și bineînțeles, începutul Bisericii, care a apărut lumii imediat după Înălțarea la ceruri a Domnului nostru Iisus Cristos și trimiterea Mângâietorului, așa cum le-a făgăduit ucenicilor Săi, zicând: „Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi

despre Mine” (Ioan 15: 26).

Iar acest Mângâietor, Duhul adevărului, care de la Tatăl porcede și întru Fiul se odihnește, formează și unește întreaga instituție a Bisericii, așa cum scrie imnograful: „Pe toate le dă Duhul Sfânt: izvorăște proorocii, sfințește pe preoți, pe cei necărturari i-a învățat înțelepciunea, pe pescarii teologi i-a arătat; toată rânduiala Bisericii o plinește. Cel ce ești de o ființă și de un scaun cu Tatăl și cu Fiul, Mângâietorule, slavă Ție.”

Acest Duh Sfânt, Duhul Mântuitorului nostru Hristos, l-a făcut pe Sfântul Patrichie un păstor, și anume episcop și preot desăvârșit, precum și un co-mărturisitor al Său. Cu alte cuvinte, acești sfințiți mucenici ai lui Hristos au fost socotiți vrednici de vederea lui Dumnezeu, adică de slava lui Dumnezeu, așa cum spune imnograful: „Lăudații mucenici fiind împodobiți cu podoaba preoției, cu sângiuirile lor o au făcut pre dânsa mai sfințită, și dănțuind întru vederea lui Dumnezeu cântau: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri”.

Iar Sfântul Ioan Evanghelistul spune: „Din aceasta cunoaștem că rămânem în El și El întru noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său.” (1 Ioan 4:13). Cu alte cuvinte, plinătatea Duhului Sfânt locuiește numai în Hristos, potrivit mărturiei adevărate a Sfântului Ioan Evanghelistul: „Căci cel pe care l-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu dă Duhul cu măsură. Tatăl iubește pe Fiul și toate le-a dat în mâna Lui” (Ioan 3: 34-35).

Scopul misiunii date de Dumnezeu Tatăl Fiului Său, Domnului nostru Iisus Hristos, a fost Acela de a restabili comuniunea și relația cu Dumnezeu, comuniune din care omul a căzut. După cum spune Sfântul Chiril al Alexandriei, „numai pentru natura lui Dumnezeu se mântuiesc oamenii de diavol, de păcat și de stricăciune”. „Prin urmare avem (cunoașterea) – spune Ecumenios – din această autopsie ... și din lucrările iubirii unul față de celălalt, că Dumnezeu este în noi, și ne-a dat

din Duhul Său și Îl primim în împărtășanie“. Iar ceea ce Dumnezeu ne-a dat din Duhul Său este „dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea ... blândețea “, adică roada Duhului Sfânt, așa cum ne învață Sf. Pavel (Galateni 5: 22-23).

Fiind părtaș la acest rod al Duhului Sfânt, Părintele nostru printre sfinții Patrichie, a primit cununa slavei dumnezeiești. De aceea, să zicem împreună cu imnograful: „Gânditor petrecând acum împreună cu îngerii, fericite Patrichie, pomenește către Stăpânul, pe cei ce săvârșesc cinstită prăznuirea ta prealăudate, rugându-te întru rugăciunile tale să se mântuiască de primejdii”, pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Maici a Domnului și Pururea Fecioara Maria. Amin. La mulți ani!

Mulți credincioși au primit Sfânta Împărtășanie și după otpust, au luat binecuvântarea Preafericirii Sale.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, a fost o recepție și o masă în noua sală de primire a parohiei, unde Preafericirea Sa a rostit o cuvântare în limba arabă (link-ul va fi postat în timp util).

Din partea Secretariatului-General

httpv://youtu.be/8ld_yja8qmI

ngg_shortcode_0_placeholder”
order_direction=“ASC”
maximum_entity_count=“500”]

order_by=“sortorder”
returns=“included”